

καὶ Ροδοφωτισμένης Δύσιν. — ή Φιέρημος Τεργύδη μὲ τὸ Φιλέρημον "Ior, Θεραπαινίδα τῶν Μουσῶν καὶ Ἀρχιλέαρτον" — ὁ Φαδσιος τὸν Γκάλτε μὲ τὴν Κάρμεν Σύλβα. Ραβέρτον Γουσκάρδην καὶ Σπιρομένορ Φεργίτην. — ἡ Βέρερα Παρρών μὲ τὸν Μυόλαρ. Φιλαρμονικήν Πατρών αἱ Πατραικὸν Κολποτον. — ἡ Ἀποτάπα Ελπίς μὲ τὴν Ἐλληνὴν θάλασσαν καὶ Φιλέρημον "Ior, — ὁ Ταμερλάρος μὲ τὸν Υλὸν τῆς Νυκτὸς. "Εαρ τῆς Ἐλλάδος καὶ Καπετάν Γιακονούηρ — ἡ Σύνεια Ανάγενης μὲ τὸν Ἀργυρότορον Ἀπόλλωνα. Γλυκειὰρ Βραδύναν καὶ Γλυκειάρ Ελλάδα. — ὁ Ἰωάννης Ψύχας μὲ τὴν Πηγελοπηγή Κλεομένους — ἡ Ἀνδρὸς τῆς Τερψιθέας μὲ τὸν Βράχον τῆς Νεραπτάτοβας. Νανούχαρ Δαμάτου καὶ Χειμωνιάτικην Δακάδαν. — ὁ Ιαρός τῶν Συρδρομητῶν μὲ τὴν Γουλιέλμον Τέλλον. — ὁ Ζεβάρ μὲ τὴν Ἐρυθρᾶ Καμελιάν. Καρδερίταν καὶ Μερεκεδέριαν — ὁ Κεραυνὸς μὲ τὸν Λάφρην καὶ Ηαρασόν — ὁ Μικρὸς Διάβολος μὲ τὴν Ἀθωνὴν Πομερίδα. Ιοστερίς Ἀστον καὶ Ζωντρά Φίδην — ἡ Ἰτέα μὲ τὴν Ιωνικὴν Ἀπτήν καὶ Χειμωνιατικὴν Διακάδαν. — ἡ Φερωτῶν Βαρκούλα μὲ τὴν Μερεκεδέριαν καὶ Γουλιέλμον Τέλλον — ὁ Τρομερὸς Γίγας μὲ τὸν Ἐθνικὸν Γύρον. Βράχον τῆς Νυκτὸς καὶ Χλόην τὸν Κηφισοῦν. — ὁ Αστον τὸν Πόρτον μὲ τὴν Τίρινθα. Τελενταίαν Χελιδόνα καὶ Δαργόν "Ior, Μυλόρδον καὶ Γλυκεῖαν" Ελπίδα.

"Ἀπὸ ἄνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς: Τάρταλον (τοι πὸν καλῶς ἔλθει: . . . διὰ νόο δρίστη;) Θεαγέτην (ἀ., ποὺν ὀλίγοι θὰ εύροισκον νό λάδουν μέρος εἰς Διαγωνισμὸν ξυλοκοπικῆς: στεῖλε μου ἐπωδήποτε τὸ δεῖγμά σου.) Φλοισθον τὸν Εὐκείνεον (πλησιάζει ὁ καρπὸς τοῦ Διακαστηρίου τῆς Διαπλάσεως) καὶ θὰ τὸ ἰδεῖ;) Κοντερτέγην (ποὺ τὰ ζετρυπόνεις ι πολλάκις εἶνε χιονι φανερά, ἀλλὰ ἔνιστα καὶ σύμπτως, δύος εἰς τὰ Φωνηντόλιπα, τὰ ὅποια ἀποτελοῦνται ἀπὸ φράσεις γνωτῶς ὀντειτοπλεῖστον.) Χειλάκη Μαργαρίταν, Ἀγριοβιολέταν (ἐνοεῖται, διὰ σέδεχομας) Ναντόπαιδα (τὰ ἔλαβα καὶ τὰ ἔπειρινόν τὸ γράμμα τοῦ ἀδελφοῦ σου.) Ρεθματῆς Προποτίδος (καὶ ἡν διασκέδασιν εἰς τὴν ἔσοχην.) Ἀγριοτριαγαρυπούλιάν (οὐ, πόσον κοιρὸν εἴχε νό λάδου γράμμα σου ι γράφε μου λοιπὸν συνχόνετα.) Νεράλινη τῆς Δίμηνης (ἔστελλα.) Ήρωδαν Ἀνδροίτην (κ' ἔγω τὸ ἐπιθυμῶ πολὺ.) Απόστολον I. Μαρύρον (ἐλήρην.) Ναντούλαν τῆς Ἀνδρούν I. η περὶ τῆς μ' ἔρωτας εἶνε συνδρομήτρια.) Παΐδα τῆς Σικινδρος (ἔγινε καλά.) Σηρὸν Ηαττακόν, Βρεγμένην Κότταν, Δελφίνα τὸν Εὐκείνεον (ἔλαβον, εὐχαριστῶ.) Φαρμούλαν (οὐ συγχώρω διὰ τὸ απολοτήριον καὶ τὸν λαμπρὸν βαθμὸν ἥξελογή τῆς ἐπιστήμης, τὴν ὅποιαν θὰ σπουδάσσεις τὴν περὶ οὐ ἔρωτάς, δύνασαι νό γράψῃ.) Φίγ - Μού - Αγ., Σκαριδάκη, Αερόστατον (εὗγε!) Μαχρολέλεκαν (διὰ τὰ εὔτηρα τοῦ Εσπειρινατος, θὰ δεωρηθῆται ὡς ἐν πρόσωπον.) Εὐδάδες "Ior, Αιμορόλασσαν τὸν Μεσολογγίον (ἐλήσθησαν.) Σκαρδαλιάρην (οὐ Κανονισμὸν τοῦ Μικροῦ Σλαβού σας, μού ἔρηνη πολὺ καλός ἔπικαν νό τηρησης τὴν ὑπόσχεσιν σου καὶ νό μου γράφεις συγχώρεις.) Ελληνικὸν Αισθητημα ([Ε] σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τοὺς στίχους, οἱ ὄποιοι μού ἔρεσαν.) Βασιλέα τοῦ Κατέρρον (ἡ ἐπιστολὴ σου ἔστελλε.) Ομίχλην τῆς Ἀγγλίας (ἡ Κίκη σ' εὐχαριστεῖ διὰ τὰ γραμματοσημάτα, ποσαν πολλὰ ποιεῖ τα εἴχε.) Μερεκεδέριαν (σήμερα, βιέπεις, δὲν ἔχω τὸ πονο διὰ πληροφορίας: θὰ δημοσιεύσου διως μιαν εἰς τὸ προσεχές;) Αράχηρην (σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν τόσην προθυμίαν.) Ζωρερὸν Μεσαλωνα, Αιμιμαρρον Γατάκη (εἶπε εἰς τὴν ἔταξιν σου, διὰ ἔχω συνεργάτας, οἱ ὄποιοι

μεταχρήζουν διὰ ἔγω ἔκλεξιν.) Ροδοφωτισμένην Δύσιν, Ἀγία Μαστέλλο (ἐλήρην.) Παπαρούναν τὸν Τσουριτσοῦ (γράψει μους γρήγορος διὰ νό λάδου διὰ ἔγω ἔντελλας καὶ) Κόκκινο Σκουράκι, Μέλλε τὸν Υμητοῦ, Ηρωκόλεον Σίφρις (εἴχε γίνη λάδος, ἔνεκκ τῆς διπλήτος; τὸν φυσιδανίμων σας.) Κερκυραϊκὴν Νίκητα (έστιμοντες μὲ τὴν πλειστηρίν.) Δ. Βότσαρην τὸν Τσουριτρισοῦ (γράψει μους γρήγορος διὰ τὴν θάλασσαν καὶ Φιλέρημον "Ior, — ὁ Ταμερλάρος μὲ τὸν Υλὸν τῆς Νυκτὸς. "Εαρ τῆς Ἐλλάδος καὶ Καπετάν Γιακονούηρ — ἡ Σύνεια Ανάγενης μὲ τὸν Ἀργυρότορον Ἀπόλλωνα. Γλυκειὰρ Βραδύναν καὶ Γλυκειάρ Ελλάδα. — ὁ Ἰωάννης Ψύχας μὲ τὴν Πηγελοπηγή Κλεομένους — ἡ Ἀνδρὸς τῆς Τερψιθέας μὲ τὸν Βράχον τῆς Νεραπτάτοβας, Νανούχαρ Δαμάτου καὶ Χειμωνιάτικην Δακάδαν. — ὁ Ιαρός τῶν Συρδρομητῶν μὲ τὴν Γουλιέλμον Τέλλον. — ὁ Ζεβάρ μὲ τὴν Συρδρομητῶν τῆς Ερυθρᾶ Καμελιάν. Καρδερίταν καὶ Μερεκεδέριαν — ὁ Κεραυνὸς μὲ τὸν Λάφρην καὶ Ηαρασόν — ὁ Μικρὸς Διάβολος μὲ τὴν Αθωνὴν Πομερίδα. Ιοστερίς Αστον καὶ Ζωντρά Φίδην — ἡ Ἰτέα μὲ τὴν Ιωνικὴν Ἀπτήν καὶ Χειμωνιατικὴν Διακάδαν. — ἡ Φερωτῶν Βαρκούλα μὲ τὴν Μερεκεδέριαν καὶ Γλυκεῖαν" Ελπίδα.

— ὁ Ιαρός τῶν Συρδρομητῶν τῆς Ερυθρᾶ Καμελιάν. Καρδερίταν καὶ Μερεκεδέριαν — ὁ Κεραυνὸς μὲ τὸν Λάφρην καὶ Ηαρασόν — ὁ Μικρὸς Διάβολος μὲ τὴν Αθωνὴν Πομερίδα. Ιοστερίς Αστον καὶ Ζωντρά Φίδην — ἡ Ἰτέα μὲ τὴν Ιωνικὴν Ἀπτήν καὶ Χειμωνιατικὴν Διακάδαν. — ἡ Φερωτῶν Βαρκούλα μὲ τὴν Μερεκεδέριαν καὶ Γλυκεῖαν" Ελπίδα.

— ὁ Ιαρός τῶν Συρδρομητῶν τῆς Ερυθρᾶ Καμελιάν. Καρδερίταν καὶ Μερεκεδέριαν — ὁ Κεραυνὸς μὲ τὸν Λάφρην καὶ Ηαρασόν — ὁ Μικρὸς Διάβολος μὲ τὴν Αθωνὴν Πομερίδα. Ιοστερίς Αστον καὶ Ζωντρά Φίδην — ἡ Ἰτέα μὲ τὴν Ιωνικὴν Ἀπτήν καὶ Χειμωνιατικὴν Διακάδαν. — ἡ Φερωτῶν Βαρκούλα μὲ τὴν Μερεκεδέριαν καὶ Γλυκεῖαν" Ελπίδα.

— ὁ Ιαρός τῶν Συρδρομητῶν τῆς Ερυθρᾶ Καμελιάν. Καρδερίταν καὶ Μερεκεδέριαν — ὁ Κεραυνὸς μὲ τὸν Λάφρην καὶ Ηαρασόν — ὁ Μικρὸς Διάβολος μὲ τὴν Αθωνὴν Πομερίδα. Ιοστερίς Αστον καὶ Ζωντρά Φίδην — ἡ Ἰτέα μὲ τὴν Ιωνικὴν Ἀπτήν καὶ Χειμωνιατικὴν Διακάδαν. — ἡ Φερωτῶν Βαρκούλα μὲ τὴν Μερεκεδέριαν καὶ Γλυκεῖαν" Ελπίδα.

— ὁ Ιαρός τῶν Συρδρομητῶν τῆς Ερυθρᾶ Καμελιάν. Καρδερίταν καὶ Μερεκεδέριαν — ὁ Κεραυνὸς μὲ τὸν Λάφρην καὶ Ηαρασόν — ὁ Μικρὸς Διάβολος μὲ τὴν Αθωνὴν Πομερίδα. Ιοστερίς Αστον καὶ Ζωντρά Φίδην — ἡ Ἰτέα μὲ τὴν Ιωνικὴν Ἀπτήν καὶ Χειμωνιατικὴν Διακάδαν. — ἡ Φερωτῶν Βαρκούλα μὲ τὴν Μερεκεδέριαν καὶ Γλυκεῖαν" Ελπίδα.

— ὁ Ιαρός τῶν Συρδρομητῶν τῆς Ερυθρᾶ Καμελιάν. Καρδερίταν καὶ Μερεκεδέριαν — ὁ Κεραυνὸς μὲ τὸν Λάφρην καὶ Ηαρασόν — ὁ Μικρὸς Διάβολος μὲ τὴν Αθωνὴν Πομερίδα. Ιοστερίς Αστον καὶ Ζωντρά Φίδην — ἡ Ἰτέα μὲ τὴν Ιωνικὴν Ἀπτήν καὶ Χειμωνιατικὴν Διακάδαν. — ἡ Φερωτῶν Βαρκούλα μὲ τὴν Μερεκεδέριαν καὶ Γλυκεῖαν" Ελπίδα.

— ὁ Ιαρός τῶν Συρδρομητῶν τῆς Ερυθρᾶ Καμελιάν. Καρδερίταν καὶ Μερεκεδέριαν — ὁ Κεραυνὸς μὲ τὸν Λάφρην καὶ Ηαρασόν — ὁ Μικρὸς Διάβολος μὲ τὴν Αθωνὴν Πομερίδα. Ιοστερίς Αστον καὶ Ζωντρά Φίδην — ἡ Ἰτέα μὲ τὴν Ιωνικὴν Ἀπτήν καὶ Χειμωνιατικὴν Διακάδαν. — ἡ Φερωτῶν Βαρκούλα μὲ τὴν Μερεκεδέριαν καὶ Γλυκεῖαν" Ελπίδα.

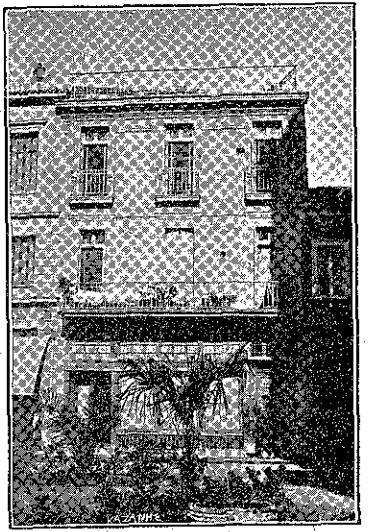
— ὁ Ιαρός τῶν Συρδρομητῶν τῆς Ερυθρᾶ Καμελιάν. Καρδερίταν καὶ Μερεκεδέριαν — ὁ Κεραυνὸς μὲ τὸν Λάφρην καὶ Ηαρασόν — ὁ Μικρὸς Διάβολος μὲ τὴν Αθωνὴν Πομερίδα. Ιοστερίς Αστον καὶ Ζωντρά Φίδην — ἡ Ἰτέα μὲ τὴν Ιωνικὴν Ἀπτήν καὶ Χειμωνιατικὴν Διακάδαν. — ἡ Φερωτῶν Βαρκούλα μὲ τὴν Μερεκεδέριαν καὶ Γλυκεῖαν" Ελπίδα.

— ὁ Ιαρός τῶν Συρδρομητῶν τῆς Ερυθρᾶ Καμελιάν. Καρδερίταν καὶ Μερεκεδέριαν — ὁ Κεραυνὸς μὲ τὸν Λάφρην καὶ Ηαρασόν — ὁ Μικρὸς Διάβολος μὲ τὴν Αθωνὴν Πομερίδα. Ιοστερίς Αστον καὶ Ζωντρά Φίδην — ἡ Ἰτέα μὲ τὴν Ιωνικὴν Ἀπτήν καὶ Χειμωνιατικὴν Διακάδαν. — ἡ Φερωτῶν Βαρκούλα μὲ τὴν Μερεκεδέριαν καὶ Γλυκεῖαν" Ελπίδα.

— ὁ Ιαρός τῶν Συρδρομητῶν τῆς Ερυθρᾶ Καμελιάν. Καρδερίταν καὶ Μερεκεδέριαν — ὁ Κεραυνὸς μὲ τὸν Λάφρην καὶ Ηαρασόν — ὁ Μικρὸς Διάβολος μὲ τὴν Αθωνὴν Πομερίδα. Ιοστερίς Αστον καὶ Ζωντρά Φίδην — ἡ Ἰτέα μὲ τὴν Ιωνικὴν Ἀπτήν καὶ Χειμωνιατικὴν Διακάδαν. — ἡ Φερωτῶν Βαρκούλα μὲ τὴν Μερεκεδέριαν καὶ Γλυκεῖαν" Ελπίδα.

— ὁ Ιαρός τῶν Συρδρομητῶν τῆς Ερυθρᾶ Καμελιάν. Καρδερίταν καὶ Μερεκεδέριαν — ὁ Κεραυνὸς μὲ τὸν Λάφρην καὶ Ηαρασόν — ὁ Μικρὸς Διάβολος μὲ τὴν Αθωνὴν Πομερίδα. Ιοστερίς Αστον καὶ Ζωντρά Φίδην — ἡ Ἰτέα μὲ τὴν Ιωνικὴν Ἀπτήν καὶ Χειμωνιατικὴν Διακάδαν. — ἡ Φερωτῶν Βαρκούλα μὲ τὴν Μερεκεδέριαν καὶ Γλυκεῖαν" Ελπίδα.

— ὁ Ιαρός τῶν Συρδρομητῶν τῆς Ερυθρᾶ Καμελιάν. Καρδερίταν καὶ Μερεκεδέριαν — ὁ Κεραυνὸς μὲ τὸν Λάφρην καὶ Ηαρασόν — ὁ Μικρὸς Διάβολος μὲ τὴν Αθωνὴν Πομερίδα. Ιοστερίς Αστον καὶ Ζωντρά Φίδην — ἡ Ἰτέα μὲ τὴν Ιωνικὴν Ἀπτήν καὶ Χειμωνιατικὴν Διακάδαν. — ἡ Φερωτῶν Βαρκούλα μὲ τὴν Μερεκεδέριαν καὶ Γλυκεῖαν" Ελπίδα.</

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣΩΣ
Κατά φωτογραφίαν των ΝΙΚ-ΝΙΚ
("Ιδε σημειώστε άλλη φωτογραφία")

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΡΟΓΗΡΟΥ

(Συνέχεια της σελ. 257)

Ο ψαράς έφθασεν ός την θύραν, τήν άνοιξη, έξηλης μαζί με τὸν Νοαρμών, έπειτα τὴν ἔκλειστη γρήγορα, ἔβγαλεν ἀπὸ τὴν τοσέπην του ἔνα κλειδό καὶ τὴν ἔκλειδωσε μὲ δύο στροφάς.

— Μὰ κύριε . . . εἶπεν ὁ μαρκήσιος.

— Σούτ ! νὰ σωταίνετε καὶ νάρμενίζετε ἀπὸ πίσω μου.

Καὶ ὁ ψαράς ἥρχισε νὰ τρέχῃ μὲ μεγάλην ταχύτητα, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ δῆθεν κομητοῦ Βελδάλ.

Ἐπέρασαν δρόμους καὶ δρομίσκους, καταδιωκόμενοι ὑπὸ τῶν ἄγγλων, τῶν δοπίων ἥκουν μαρχόθεν τὰς βλοσφημίχες.

Ἔτοι φανερόν, δι τοῦ ναῦται εἰχον ἐκβιάση τὴν κλειδωμένην θύραν τῆς ποζάδας καὶ κατεζήτουν τοὺς ἔχθρους των.

"Γατερ'" ἀπὸ μισῆς ωρᾶς τρεχάλαν, ὁ ψαράς καὶ ὁ σύντροφός του ἔφθασαν εἰς τὸν αἰγαλόν, τὸν οὐρανό, σχηματιζόμενον μεταξὺ τοῦ καθεαυτὸν λιμένος καὶ τῶν δύσης τῶν πόλεων. Ἐδῶ ἐσταμάτησαν.

— Νομίζω, εἶπεν ὁ μαρκήσιος, δι τῷρα εἰμεθα σίγουροι ἔχασαν τὰ ἔχην μας.

— Μπορεῖ ἀλλ' ἀς βγοῦμε πρῶτα τὸ πέλαγο, καὶ ὑστερα τὰ λέμε. Νὰ ἡ βάρκα ὅριστε μέσο!

Ἐπειδιόσθησαν, καὶ διὰ ταχείας κωπηλασίας ἀπέμακρύνθησαν.

— Κύριε, εἶπε τότε ὁ Λουδοβίκος Νοαρμών, μὰ τὴν ἀλήθεια, δὲν ηὔερω πῶς νὰ σας εὐχαριστήσω· μου ἐσώσατε τὴν ζωήν . . .

— Αφῆστε τὰ τώρα, διέκοψεν ὁ ψαράς· μὲ εὐχαριστήστε ἀλλη φορά. Ἐτίτελους τί ἔχαρα; Εἶδεν τὰ Γάλλον πιστούς

οἱ "Ἄγγλοι" ἡσαν ἔτοιμοι νὰ τὸν καρακίσουν, καὶ ἐπλευσά ὁ λοιπὸν ταχὺς νὰ τὸν γλυτώσω . . . Τώρα τὸ τιμόνι μας κατὰ τὸ στρατόπεδο, καὶ τὰ μάτια μας τέσσερα, μὴ μας πέσῃ ἐτὰ κοντά καρμιά βάρκα, ἀπ' αὐτές που τριγυρίζουν. . .

— Οστε πηγαίνομεν εἰς τὸ στρατόπεδον;

— Μάλιστα, εἰς τὸ γαλλικὸ στρατόπεδο, ἐκλαμπρότατε. Ἄ, λίγο ἔλειψε νὰ ξεχάσω τὰ ψαράδικα ροῦχα ποὺ φορῶ. Γιατί, ξεύρετε, ἔγω δὲν είμαι . . . ἔγω. Ούτε ισπανός, ούτε ψαράς. Μὲ λένε Παπαφίγκο, καὶ είμαι Πεζοναύτης, ἀπὸ τὴ φρουρὰ τῆς Α. Μεγαλειότητος, τοῦ Αὐτοκράτορος.

— Χω! δὲν πηγαίνομε καλά, ἐσυλλογίσθη ὁ μαρκήσιος. Δέν με διέγραψαν ἀκόμη ἀπὸ τὸν κατάλογον τῶν μετανοτῶν, καὶ δὲν είναι ἵσως φρόνιμον νὰ παρουσιασθῶ ἔτσι εἰς τὸν Γάλλους. Ἄλλα τελοστάντων! καλλίτερα νὰ ἔχω νὰ κάμω μὲ συμπολίτας, παρὰ μὲ τοὺς δαμανιούμενους ἔκεινους "Ἄγγλους" τῆς ποζάδας.

— Καὶ ἡρώτησε μεγαλοφόνως:

— Δέν μου λέτε, φίλε μου, ὃν δὲν είναι ἀδιακριτία νὰ σας ἐρωτήσω, πῶς τῷρες ὁ διάδολος νὰ βρεθῆτε εἰς τὸ Κάδικ τέτοια ἄσα καὶ μὲ τέτοια ροῦχα; ούτε γιὰ περίπατο βέβαια, ούτε γιὰ διαγραφῶν.

— Καὶ ὁ μαρκήσιος διηγήθη ἐν συντόμῳ τὰς περιπετείας του εἰς τὸν Πεζοναύτην, ἔμαθε δὲ πορ' αὐτοῦ τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ τῆς νύμφης του, καθὼς καὶ τὰς περιπετείας τοῦ μικροῦ δρφανοῦ.

— Η βαθυτάτη λύπη, τὴν ὁποίαν ἡράνθη, ἐμετριάσθη κάπως μὲ τὴν ίδεαν, δι τὸν τοῦ τὴν ἀγάπην. Ήταν συνεκέντρων τώρα πλέον ἐπὶ τὸν Ρογήρο, καὶ δι τὸν κατέβολης πάτσαν προσπάθειαν διὰ νὰ ματαιώσῃ τὰ καταχθόνια σχέδια τοῦ Ρενώ καὶ τοῦ Μπρόουν.

Διαρχούσης τῆς συνομιλίας ταῦτης, ἡ λέμβος ἔτρεχε ταχεῖα, καὶ μετ' ὀλίγον ἥραξε πλησίον τῶν γαλλικῶν προφυλακῶν, ὑπὸ τῶν ἐποίων ὁ πεζοναύτης ἀνεγνωρίσθη, καὶ ἀφέθη ἔλευθερος νὰ διέλθῃ μετὰ τοὺς συντρόφους του.

Φαντάζεσθε πλέον τὴν συγκινητικὴν στιγμὴν τῆς συγκατήσεως τοῦ Λουδοβίκου Νοαρμών μετὰ τοῦ ἀνεψιοῦ του! Ἀπὸ σεβασμόν, οἱ φίλοι τοῦ Ρογήρου ἀπεμακρύνθησαν καὶ τους ἀφῆκαν μόνους τοὺς δύο, γὰ συνομιλήσουν ἔλευθερα. Συνωμίλουν ἀκόμη, διηγούμενοι ἀμοιβαίως τὰς περιπτείας των, ὅταν ἔξαφνα ἐνεφαίσην ὁ Βιλλαμπόνας.

— Στὸ Ρογήρο; . . .

— Μάλιστα! τὸ Φλασούταχη μας, τὸ Ρογήρο Νοαρμών.

— Νοαρμών! ἀνέκραξεν ὁ μαρκήσιος· αὐτὸ τὸ παιδί λοιπὸν ὀνομάζεται Ρογήρος Νοαρμών;

— Οπως μὲ λένε μένα Παπαφίγκο, ἐκλαμπρότατε. Ἀλλά . . .

— Καὶ ὁ θεός του, νὰ μὴν εἴναι ὁ ιππότης Σαΐν-Ροκαντέν;

ὑπουργὸς τοῦ Αὐτοκράτορος, ἡ δουξ . . . ὁ δουξ . . . τοῦ Τράπου, μοῦ φαίνεται.

— Ο δουξ τοῦ Οτράντου, θέλεις νὰ πηγαίνεις, ὁ υπουργὸς τῆς Αστυνομίας;

— Ἄ, ναίσκε!

— Λοιπὸν;

— Τὸν ἐπῆγαν εἰς τὸ Αρχηγεῖον, καὶ ὁ λοχαγὸς Καστανίε εἶπε πῶς δι τὸν φεύτης καὶ κατεργάρης. . . Συλλογίσθηκα ἀμέσως μήπως εἴναι κανένας σύντροφος ἔκεινος τοῦ Ρενώ.

— Καὶ πῶς σου ἡλθε αὐτὴ ήδεα;

— Γιατί καὶ ὁ Ρενώ ἔλεγε πῶς ἡταν ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν δουκα τοῦ...

— Τοῦ Οτράντου.

— Μάλιστα.

— Εἰμπορεῖ νὰ ἔχῃς δίκη. . . Ἀς πάμε νὰ εἴρωμε τὸν λοχαγὸν Καστανίε. Θέλετε νὰ ἔλθετε μαζὶ μας, θεέ μου;

— Ο μαρκήσιος ἐδίσταζε.

— Μὲ γιατί; ήρώτησεν ὁ Ρογήρος.

— Παιδί μου, δὲν ηὔερω ἀν είναι φρόνιμον νὰ παρουσιασθῶ αὐτὴ τῇ στιγμῇ εἰς τὸ γαλλικὸν ἐπιτελεῖον. Είμαι μετανάστης, καὶ δὲν κατέρθωσα ἀκόμη νὰ διαγραφῶ ἀπὸ τὸν κατάλογον.

— Θεέ μου, η εἰλικρίνεια καὶ ἡ παρρησία είνε τὸ καλλίτερον μέσον· ἐπειτα, τώρα ὑποδέχονται καλὰ ὅλους τοὺς εὐγενεῖς, ποὺ παρουσιάζονται διὰ νὰ ζητήσουν ὅδεικαν ἐπιστροφῆς εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ συχνὰ μάλιστα ὁ Αὐτοκράτωρ, ἀν τὸ ἐπιθυμούν, τοὺς κατασπρο, ποὺ είχε μεγάλην ὄρεξι νὰ τρέξῃ.

— Κοί φεύγει. . . κοί ἀρχίζει νὰ κάμνη τὸν γύρον τοῦ μικροῦ ιπποδρομίου, πρώτα σιγά-σιγά, ἐπειτα γρηγορώτερα, ἐπειτα μὲ τρόπο, ἐπειτα μὲ γαλόπο.. . Ὡ, Θεέ μου!

— Τί φοβερὸ γαλόπο!

— Στὴν ὥρα σᾶς εὐρίσκω, εἶπεν ὁ Πεζοναύτης, γιατί σε γύρευα, μούτσο. Φαίνεται πῶς ὁ στρατάρχης ἐπιθυμεῖ νὰ λάθῃ τὴν τιμὴν νὰ σου ἐμιλήσῃ.

— Μπά! Μήπως με θέλει νὰ μέρωτηση τίποτε γιὰ καίνον τὸν ἄνθρωπον, ποὺ λέγει δι τὸν σιδέρο ποὺ είναι κρεμασμένο τὸ ἀλογακί.

— Μπορεῖ· ξέρω κ' ἔγω τί ἀνεμος φυσάει· στὴν θάλασσα τοῦ Στρατάρχου;

— Μόλις ἐφθασαν, ὁ Λουδοβίκος Νοαρμών, ὁ Ρογήρος καὶ ὁ Παπαφίγκος εἰσήγαγον εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ δουκὸς Βελλάν.

— Ο μικρὸς ἐπαρουσίασε πρῶτα τὸν θεόν του, ὁ δὲ μαρκήσιος, ἐν πάσῃ εἰλικρίνειᾳ, ἐδήλωσε τὴν ἰδιότητα του ὡς μετανάστου, ἀκουστὸν μέν, ἀλλὰ μὴ διαγραφέντος ἀκόμη ἐκ τοῦ καταλόγου.

— Κύριε, κυρίες καὶ δλη ἡ συντροφία, εἶπε, μὲ συγχωρεῖτε πολὺ που εἴλεγε ταχεῖα, καὶ μετανάστου, τὸ θάρρος νὰ σας χαλάσω τὴν ήσυχια· ἀλλὰ ἔχω νὰ σας εἰπῶ μία σπουδαῖα εἰδήση.

— Λέγε· τί συμβαίνει;

— Ίδου· Οι σκοτοὶ μας ἐπιτασαν ἓνα πολιτη, ποὺ θήθεις νὰ ἔμβη κρυφὰ εἰς τὸ στρατόπεδο. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς λέγει πῶς δι τον ἔστειλεν ἐδῶ ἔνας

ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Z.

Τὴν ἄλλη φορά,—θυμιάσθε;—ἀφήσαμεν τοὺς μικροὺς μας φίλους Φασουλάκην καὶ Μίκεν εἰς τὴν παράγκαν τοῦ Μπαμπούλα, ὅπου εἶδαν χάρισμα διὰ τὰ θεάματα. 'Ο Μίκες ἐδιασκέδασε πολὺ· ὁ Φασουλάκης δύμας δὲν ἐδιασκέδασε καθόλου.

— Εφυγαν ἀπ' ἐκεῖ καὶ ἐπῆγαν πάρα πέρα.

— Εξαφνα τοῦ Μίκε τοῦ ἡλιθεν ἡ ίδεα νὰ παιέη τοὺς κρίκους μὲ τὰ ξύλινα ἀλογάκια.

